

De Nederturk laat veel lege plaatsen achter

ANNEBEL WOUTERS

Mehmet Tümer 1961-2013

Het was een klap die tot ongeloof leidde bij de Turkse voetbalvereniging AGB, anderhalve week geleden. Verdediger Mehmet Tümer, een vijftiger, zakte in elkaar. Een hartstilstand. Tümer raakte in coma en overleed een week later.

Er heerst veel ongeloof bij zowel de mensen van de voetbalclub als zijn collega's. Iemand die midden in het leven stond, is er daar ruw uitgerukt. Iedereen is nog steeds ontroerd als zijn naam valt.

"Hij had oog voor iedereen, hij stond altijd klaar voor een ander. Voor collega's, maar ook voor zijn klanten. Hij nam ook echt de tijd om te vragen hoe het met iemand ging en vroeg door, hij was oprecht geïnteresseerd in iemands leven," zegt teammanager Tessa van Gorkum. Tümer werkte al sinds 2002 voor de gemeente Amsterdam, eerst bij Maatwerk en later achter de publieksbalie van de Dienst Werk en Inkomen.

Daar was hij goed op zijn plek. Hij wordt door collega's als zeer betrokken omschreven, een luisterend oor.

Veel klanten vragen naar Tümer. "Waar is die Turkse meneer? Die legt alles altijd zo goed uit." Tümer was geduldig, gebalanceerd en

deed altijd net wat meer dan een ander. Hij was behulpzaam in de breedste zin van het woord. Hij gaf steun, advies en extra hulp - ook als het niet van hem werd verwacht.

Naast collega was Tümer een trotse vader van twee zoons en een dochter. Zijn middelste zoon voetbalt bij DCG. "Hij was zeer betrokken bij zijn kinderen," zegt Frank Punt, die ook bij DCG voetbalt. "Echt een leuke en lieve vent was het. Hij stond altijd langs het veld, maar was keurig en positief tegen alles en iedereen."

Hij en Tümer waren ook geregeld elkaars tegenstanders. Ze hebben met hun veteranenteams tijdens wedstrijden meer dan eens tegenover elkaar gestaan. En dan zag je een heel andere man. "Op het veld was Tümer zeer fanatiek. Tijdens een wedstrijd deed hij er alles aan om de bal te krijgen."

Goede vriend en collega Gökhan Ulus kende Tümer al tien jaar. Ze waren als broers, ook al scheidden ze twintig jaar, zegt hij. Tümer was de grote broer en Ulus het kleine broertje. "We lijken op elkaar. Hij gaf mij raad en advies, maar ik hem ook. We deelden veel met elkaar."

Ulus omschrijft zichzelf als een Nederturk. Zo zag hij Tümer eveneens. "Tümer was echt een Amsterdammer," beaamt teammanager Van Gorkum. "In zijn werk, maar ook daarbuiten; hij hield echt van de stad."

In de vakanties ging Mehmet Tümer met zijn gezin bijna altijd terug naar zijn geboorteland. Hij had er een huis gekocht, maar kon er helaas niet lang van genieten.

Suggesties? tenslotte@parool.nl